

Warszawa, dn. 5.08.2024 r.

prof. dr hab. Andrzej Mastalerz
Katedra Nauk Biomedycznych
Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie
ul. Marymoncka 34, 00-968 Warszawa 45
tel. 606611202
email: andrzej.mastalerz@awf.edu.pl

Ocena

dorobku naukowego dr Pawła Pakosza
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej

Opinia została oparta o przesłaną przez Dział Nauki Politechniki Opolskiej dokumentację w tym: wniosek przewodni, autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny, kopie dokumentów poświadczających aktywność naukową i inną, kopii dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora, oświadczenia określające merytoryczny wkład w powstanie cyklu publikacji, informacje naukometryczne poświadczone przez dyrektora Biblioteki Politechniki Opolskiej i kopie prac stanowiących osiągnięcie naukowe.

Warunki nadania stopnia doktora habilitowanego zostały unormowane w art. 219 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Zgodnie z tym przepisem stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub

- b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, szczególnie zagranicznej.

1. Kariera naukowa i zawodowa

Pan dr Paweł Pakosz jest absolwentem Politechniki Opolskiej, na kierunkach: Wychowanie Fizyczne i Fizjoterapia. Pracę zawodową rozpoczął w 2008 r. na stanowisku instruktora w Katedrze Sportów Indywidualnych, Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej (01.10.2008 – 31.06.2012). Następnie w tej samej uczelni pracował na stanowisku asystenta kolejno w katedrach: Wychowania Fizycznego i Sportu, (01.10.2012 – 31.06.2013) i Antropomotoryki (01.10. 2013 – 31.12.2014). Od roku 2015 pracował na stanowisku adiunkta kolejno w katedrach: Antropomotoryki (01.01.2015 – 31.12.2019), Antropomotoryki i Biomechaniki (01.01.2020 – 31.12.2020) i Wychowania Fizycznego i Sportu (01.01.2021 – obecnie). W 2013 r. Pan dr Paweł Pakosz uzyskał stopień doktora nauk o kulturze fizycznej nadany uchwałą Rady Wydziału Wychowania Fizycznego i Sportu w Białej Podlaskiej Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Tytuł rozprawy doktorskiej: „Koordynacyjne zdolności motoryczne a efektywność wybranych technik gry w koszykówkę. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. Zbigniew Borysiuk, a recenzentami byli: dr hab. Teresa Zwierko z Wydziału Kultury Fizycznej i Zdrowia Uniwersytetu Szczecińskiego i prof. dr hab. Ryszard Żukowski z Akademii Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Pan dr Paweł Pakosz ukończył studia podyplomowe w zakresie Odnowy Biologicznej i Informatyki i Technologii Informacyjnych na Politechnice Opolskiej.

2. Osiągnięcia naukowe kandydata

Doktor Paweł Pakosz opublikował 44 prace o sumarycznej liczbie równej 2497 punktów wg listy MNiSW. W czasopismach indeksowanych w bazie Web of Science (WOS), posiadających współczynnik oddziaływania Impact Factor (IF), zostało opublikowanych 26 prac, dla których wartość współczynnika IF wynosi 74,864. W 23% tych prac Kandydat jest pierwszym autorem, a w 42% autorem korespondencyjnym (na dzień recenzji wniosku).

2.1. Ocena osiągnięcia naukowego w postaci jednotematycznego cyklu publikacji pod wspólnym tytułem: „Nerwowo-mięśniowe czynniki efektywności treningu w wybranych dyscyplinach sportowych. Analiza wskaźników napięcia bioelektrycznego i odpowiedzi mechanicznej mięśni sportowców”

Pierwszym osiągnięciem naukowym dr Pawła Pakosza, stanowiącym podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest cykl sześciu powiązanych tematycznie artykułów naukowych pod wspólnym tytułem: „Nerwowo-mięśniowe czynniki efektywności treningu w wybranych dyscyplinach sportowych. Analiza wskaźników napięcia bioelektrycznego i odpowiedzi mechanicznej mięśni sportowców”. Do dokumentacji załączono deklaracje współautorów. Współautorzy potwierdzili, że we wszystkich wymienionych pracach udział Kandydata, jako współautora, był wiodący na każdym etapie ich przygotowania. Sumaryczny wskaźnik Impact Factor dla cyklu sześciu opublikowanych, powiązanych tematycznie artykułów naukowych, wynosi 18,329 punktów oraz 600 punktów MNiSW. (wszystkie pierwszego autorstwa).

Prace wchodzące w skład cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych stanowiące główne osiągnięcie naukowe to:

1. **Paweł Pakosz**, Anna Jakubowska-Lukanova, Mariusz Gnoiński. TMG as a prevention method of athletes muscles, ligaments and joints injuries. Polish Journal of Sports Medicine. 2016; 32 (3). doi: 10.5604/1232406X.1227534 [MNiSW = 12]
2. **Paweł Pakosz**, Mariusz Konieczny. Training induced fatigability assessed by sEMG in Pre-Olympic ice-skaters. Scientific Reports. 2020; 10(1). doi.org/10.1038/s41598-020-71052-4 [IF 4,38; MNiSW = 140 pkt.]
3. **Paweł Pakosz**, Przemysław Domaszewski, Mariusz Konieczny, Dawid Bączkowiec. Muscle activation time and free-throw effectiveness in basketball. Scientific Reports. 2021; 11(1). doi.org/10.1038/s41598-021-87001-8 [IF 4,997; MNiSW = 140 pkt.]

4. **Paweł Pakosz**, Anna Lukanova-Jakubowska, Edyta Łuszczki, Mariusz Gnoiński, Oscar García-García. Asymmetry and changes in the neuromuscular profile of short-track athletes as a result of strength training. *PloS One*. 2021; 16(12). doi.org/10.1371/journal.pone.0261265 [IF 3,752; MNiSW = 100 pkt.]
5. **Paweł Pakosz**, Mariusz Konieczny, Przemysław Domaszewski, Tomasz Dybek, Mariusz Gnoiński, Elżbieta Skorupska. Changes in hamstring contractile properties during the competitive season in young football players. *PeerJ*. 2024. doi.org/10.7717/peerj.17049 [IF = 2,7; MNiSW = 100 pkt]
6. **Paweł Pakosz**, Mariusz Konieczny, Przemysław Domaszewski, Tomasz Dybek, Mariusz Gnoiński, Elżbieta Skorupska. Comparison of concentric and eccentric resistance training in terms of changes in the muscle contractile properties. *Journal of Electromyography and Kinesiology*. 2023; 73, 102824. doi.org/10.1016/j.jelekin.2023.102824 [IF 2,5; MNiSW = 100 pkt.]

Cykl został oparty o prace opublikowane w latach 2016-2023 r.

Cel badań koncentruje się na diagnostyce nerwowo-mięśniowych czynników efektywności treningu sportowego w różnych dyscyplinach sportowych w kontekście zmniejszenia ryzyka kontuzji i optymalizacji pracy mięśni oraz na wykorzystaniu tych informacji w procesie treningowym.

Celem **pierwszej** pracy cyklu było ustalenie, jakie zmiany następują w mięśniowych parametrach symetrii bocznych i funkcjonalnych, mierzonych TMG, po miesięcznym okresie odpowiednio zestawionego treningu, nakierowanego na poprawę symetrii u elitarnych polskich zawodników short tracku. Wyniki badań wykazują poprawę symetrii mierzonej TMG na skutek miesięcznego szkolenia wyrównawczego. Autorzy stwierdzili ostatecznie, że stosując miesięczny trening wyrównawczy, można poprawić parametry symetrii bocznych i funkcjonalnych oraz zmniejszyć ryzyko kontuzji. W **drugiej** pracy cyklu oceniano zmęczenie mięśni pośladkowych u sportowców short tracku w okresie przedolimpijskim za pomocą sEMG. Szczegółowo analizowano zmiany w częstotliwości widma mocy sygnału sEMG oraz ich związek z postępowaniem treningu. Tu skoncentrowano się na zmianach w amplitudzie i częstotliwości sygnału sEMG podczas skurczu izometrycznego mięśnia pośladkowego wielkiego. Ponadto, oceniano asymetrię zmęczenia mięśni między kończynami dolnymi. Badania wykazały istotne zmiany w amplitudzie i częstotliwości sygnału sEMG podczas skurczu izometrycznego mięśnia pośladkowego wielkiego. Łyżwiarze mieli większą redukcję częstotliwości sygnału sEMG z prawej kończyny dolnej, co wskazuje na jej większe zmęczenie podczas jazdy na łyżwach. Zmęczenie i asymetria mięśni obserwowane w short-tracku mogą być zatem wykorzystane w treningu. Praca była cytowana 7 razy. W **trzeciej** publikacji oceniono czas aktywacji mięśni ramion u koszykarzy o różnym poziomie doświadczenia podczas wykonywania rzutów wolnych. Dodatkowo, analiza miała na celu określenie związków pomiędzy czasem aktywacji

mięśni, a skutecznością rzutów wolnych wśród badanych grup. Zauważono istotne różnice w czasie aktywacji mięśni pomiędzy grupami koszykarzy o różnym poziomie doświadczenia. Zawodnicy doświadczeni mieli krótszy czas aktywacji mięśni niż średniozaawansowani i nowicjusze. Skuteczność rzutów wolnych była również różna między grupami, przy czym zawodnicy doświadczeni mieli najwyższą skuteczność. Praca była cytowana 8 razy. W **czwartej** publikacji celem badań było określenie siły i charakterystyki mięśni zawodniczek short tracku oraz zmian nerwowo-mięśniowych pod wpływem miesięcznego treningu siłowego oraz regeneracyjnego. Dodatkowym celem było ustalenie wartości referencyjnych kurczliwości mięśni oraz ocena asymetrii mięśniowej, która potencjalnie może powodować zwiększenie ryzyka kontuzji. Badania potwierdziły, że trening siłowy może skutecznie poprawić parametry wyskoku pionowego u zawodniczek short tracku, przy jednoczesnym zmniejszeniu wartości parametrów TMG. Wyniki te sugerują, że monitorowanie parametrów TMG może być przydatne w ocenie skuteczności treningu siłowego. Praca była cytowana 4 razy. W **piątej** publikacji celem badań było ustalenie profilu nerwowo-mięśniowego mięśni zginaczy stawu kolanowego u młodych piłkarzy przed sezonem oraz ocena zmian po 12 tygodniach treningów. Równie ważnym celem było zrozumienie, w jaki sposób zmiany te mogą potencjalnie przyczyniać się do ryzyka urazów tych mięśni. Wyniki dostarczyły danych referencyjnych dotyczących kurczliwości mięśni dwugłowych uda i półścięgnistych u młodych piłkarzy oraz wskazało na istotne różnice między stronami ciała po 12 tygodniach treningów. Wyniki te mogą być przydatne w monitorowaniu zmian w mięśniach i ryzyka kontuzji u sportowców. Praca nie była cytowana. Zrozumienie wpływu treningu oporowego, wykorzystującego skurcze koncentryczne i ekscentryczne na właściwości mięśni dwugłowych uda i półścięgnistych było tematem **szóstej** publikacji Kandydata. Stwierdzono, że oba rodzaje treningu, zarówno ekscentryczny, jak i koncentryczny, wpłynęły na profil nerwowo-mięśniowy mięśni dwugłowych uda i półścięgnistych, prowadząc do skrócenia czasu skurczu, zmniejszenia opóźnienia czasowego oraz zwiększenia prędkości przemieszczenia promieniowego. Jednak trening ekscentryczny wykazał większe i bardziej istotne zmiany w tych parametrach w porównaniu z treningiem koncentrycznym. Te wyniki sugerują, że trening ekscentryczny może być bardziej skuteczny w poprawie adaptacji nerwowo-mięśniowej mięśni dwugłowych uda i półścięgnistych. Praca była cytowana 1 raz.

Podsumowując należy zauważyć, że Kandydat w sposób obiektywny zbadał złożone relacje pomiędzy aktywnością mięśniową, parametrami biomechanicznymi, a skutecznością treningu oraz ryzykiem kontuzji u sportowców. Wnioski płynące z analizy tych artykułów są istotne dla

praktyki sportowej i poszerzają wiedzę na temat optymalizacji treningu oraz zapobiegania urazom. Kandydat zauważył, że istnieje konieczność synergii pomiędzy światem nauki, a praktyką sportową i rehabilitacyjną. W szczególności warto podkreślić, że wyniki badań Kandydata związane z poprawą symetrii mięśniowej, zwiększeniem stabilności biomechanicznej oraz odpowiednim monitorowaniem zmęczenia mięśniowego wskazują jak doprowadzić do zmniejszenia ryzyka urazów. Pomimo widocznego wkładu w dyscyplinę naukową dotychczas prace Kandydata ujęte w cyklu były cytowane łącznie 20 razy wg bazy Web of Science na dzień sporządzenia recenzji. Nie jest to znaczący wynik. Jednak warto zauważyć, że czas istnienia tych publikacji w obiegu naukowym to maksymalnie 4 lata jeśli pominiemy pierwszą z publikacji, której nie ma w bazie Web of Science.

Stwierdzam, że wyniki badań opublikowane w cyklu sześciu prac wnoszą oryginalne wyniki do wiedzy i mają znaczny wpływ na rozwój nauk o kulturze fizycznej oraz mają duże walory aplikacyjne.

Jako uwagę krytyczną dotyczącą autoreferatu zgłaszam jednak używanie sformułowania: „...wpłynęły na profil nerwowo-mięśniowy ścięgien podkolanowych” czy też „Badanie TMG ścięgna podkolanowego...”. Są to zapewne jakieś uproszczenia wynikające z tłumaczenia - nie badano tu przecież ścięgien tylko mięśnie kończące się ścięgnami podkolanowymi.

2.2. Inne osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny

Kandydat w autoreferacie omówił inne obszary własnych zainteresowań naukowych. Niestety praktyką, z którą mam do czynienia w ocenie dorobku Kandydatów do stopni naukowych, notorycznie pomijane jest wskazywanie drugiego i kolejnych osiągnięć w brzmieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Nie jest przecież rolą recenzenta wykazanie, że Kandydat posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Kandydat wskazuje pozostały dorobek naukowy nie wchodzący w skład głównego osiągnięcia i stwierdza, że oprócz głównego obszaru jego badań są też inne. Nie wskazuje jednak kolejnego osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny. Nie mniej jednak, można za takie osiągnięcie uznać badania nad reaktywnością mięśni na kofeinę. W tym przypadku pierwszą publikacją jest artykuł: Przemysław Domaszewski, Paweł Pakosz, Mariusz Konieczny, Dawid Bączkowiec, Ewa Sadowska-Krępa. Caffeine-Induced effects on human skeletal muscle contraction time and maximal displacement measured by tensiomyography.

Nutrients. 2021; 13(3). doi.org/10.3390/nu13030815. [IF 6.706; MNiSW = 140 pkt.]. Wkład Kandydata to: tworzenie koncepcji, zaplanowanie badania, wybór metodyki badań, przeprowadzenie badań, analiza i interpretacja wyników, korekta przed i po złożeniu pracy do druku, pozyskanie finansowania. Druga publikacja to: Paweł Pakosz, Mariusz Konieczny, Przemysław Domaszewski, Tomasz Dybek, Oscar García-García, Mariusz Gnoiński, Elżbieta Skorupska. Muscle contraction time after caffeine intake is faster after 30 minutes than after 60 minutes. Journal of the International Society of Sports Nutrition. 2023 Dec;21(1):2306295. DOI: 10.1080/15502783.2024.2306295 [IF = 5.1; MNiSW = 100 pkt]. Wkład Kandydata to: nadzór projektu, tworzenie koncepcji, zaplanowanie badania, wybór metodyki badań, przeprowadzenie badań, analiza i interpretacja wyników, przeprowadzenie dyskusji i wyników, przegląd piśmiennictwa, pisanie artykułu i jego korekta przed i po złożeniu pracy do druku, pozyskanie finansowania. Analiza wyników sugeruje, że zarówno czas skurczu mięśni, jak i czas opóźnienia, są uzależnione od czasu upływającego od spożycia kofeiny. Ponadto, zaobserwowano, że kofeina wywiera ogólnoustrojowy wpływ, ponieważ nie zaobserwowano istotnych różnic w pomiarach między stronami ciała, co sugeruje jednolitą reakcję mięśni na substancję. Tensiomiografia była efektywną i nieinwazyjną metodą oceny reakcji mięśniowej po podaniu kofeiny.

Stwierdzam, że badania opublikowane w tych pracach wnoszą oryginalne wyniki do wiedzy i mają znaczny wpływ na rozwój nauk o kulturze fizycznej oraz mają duże walory aplikacyjne.

2.3. Podsumowanie osiągnięć naukowych kandydata

Biorąc pod uwagę cykl publikacji powiązanych tematycznie i inne osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny w brzmieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce oraz pozostały dorobek Kandydata o łącznej wartości punktowej IF – 74,864 i liczbie punktów MNiSW – 2497, a także całkowitą liczbę cytowań wynoszącą 157 (148 bez autocytowań wg Web of Science Core Collection metodą Cited Reference Search) i indeks Hirsch'a 8 (wg. Web of Science Core Collection metodą Cited Reference Search), można stwierdzić, że prace dr Pawła Pakosza są rozpoznawalne w środowisku i stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o kulturze fizycznej. Warto podkreślić, że całkowita liczba cytowań według bazy SCOPUS wynosi 168, a indeks Hirsch'a według tej bazy wynosi 8.

Warto także zauważyć też, że Kandydat zrecenzował 22 artykuły naukowe w czasopismach z bazy WOS.

3. Aktywność naukowa realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej w szczególności zagranicznej

Dr Paweł Pakosz jako dowody aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej w szczególności zagranicznej przedstawia współpracę naukową z:

1. Uniwersytetem Rzeszowskim. Zrealizowany został tam duży projekt badawczy, w związku z czym powstały 2 wspólne artykuły naukowe w czasopismach ze współczynnikiem IF: „The LEAF questionnaire is a good screening tool for the identification of the Female Athlete Triad/Relative Energy Deficiency in Sport among young football players”, oraz „Asymmetry and changes in the neuromuscular profile of short-track athletes as a result of strength training”.
2. Hiszpańskim naukowcem - Oscar García-García z Faculty of Education and Sport Sciences and head of the Sport Performance, Physical Condition and Wellness Lab of the University of Vigo. W wyniku przeprowadzonych badań i współpracy powstały artykuły w czasopismach ze współczynnikiem IF: „Asymmetry and changes in the neuromuscular profile of short-track athletes as a result of strength training”, oraz „Muscle contraction time after caffeine intake is faster after 30 minutes than after 60 minutes”.
3. Uniwersytetem Medycznym w Poznaniu. W wyniku wspólnych badań i współpracy powstały artykuły naukowe w czasopismach ze współczynnikiem IF: „Retrospective Analysis of Functional Pain among Professional Climbers”, “MATLAB Analysis of SP Test Results—An Unusual Parasympathetic Nervous System Activity in Low Back Leg Pain: A Case Report” i „Relationship between latent trigger points, lower limb asymmetry and muscle fatigue in elite short-track athletes”. Ponadto w wyniku nawiązania współpracy jest obecnie realizowany staż naukowy Kandydata, finansowany z grantu NCN - Miniatura 6 pt.: "Ocena zmian biomechanicznych mięśni poprzecznie prążkowanych z zaburzeniami mięśniowo-powięziowymi”.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzam, że Kandydat wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury.

Zgodnie z brzmieniem art. 219 ust. 1 pkt 3 Kandydat wykazał, że badania naukowe były realizowane w innych podmiotach.

4. Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Dr Paweł Pakosz w trakcie pracy w Politechnice Opolskiej prowadził zajęcia dydaktyczne w ramach różnych grup przedmiotów. Jest laureatem wygranego w 2022 roku konkursu na projekt dydaktyczny EDUCATUS, ogłoszony przez Rektora Politechniki Opolskiej. Ukończył liczne szkolenia zakończone uzyskaniem certyfikatów z zakresu ćwiczeń fizycznych, edukacji czy fizjoterapii. Jest członkiem redakcji czasopism: Journal of Biomedical Research & Environmental Sciences (funkcja doradcza i funkcja redaktora w naukach o sporcie) i Journal of Combat Sports and Martial Arts (funkcja redaktora internetowego).

Pełnił też rolę koordynatora współpracy Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii z Zespołem Szkół Zawodowych im. Stanisława Staszica w Opolu.

5. Informacja o udziale w zespołach badawczych

Dr Paweł Pakosz jest kierownikiem i wykonawcą, będącego w toku realizacji, grantu Narodowego Centrum Nauki - MINIATURA 6 (NR DEC-2022/06/X/NZ1/01578/2) pt.: "Ocena zmian biomechanicznych mięśni poprzecznie prążkowanych z zaburzeniami mięśniowo-powięziowymi".

6. Członkostwo w towarzystwach naukowych

Dr Paweł Pakosz jest członkiem European College of Sport Science i Polskiego Towarzystwa Mięśni, Ścięgien i Więzadeł.

7. Promotorstwo i recenzowanie prac licencjackich oraz magisterskich i opieka naukowa nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego

Dr Paweł Pakosz był promotorem 8 prac magisterskich i 19 licencjackich.

Kandydat był promotorem pomocniczy w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej realizowanych na WWFiF Politechniki Opolskiej w dwóch przewodach doktorskich:

1. Doktorant: Marcin Chociaj, Promotor: prof. Zbigniew Borysiuk, tytuł przewodu doktorskiego: „Struktura wzorców ruchowych w kontekście podejmowania decyzji u piłkarzy nożnych w ukierunkowanym i specjalistycznym etapie szkolenia”.
2. Doktorant: Beata Tyszkiewicz-Gromisz, Promotor: prof. dr hab. Małgorzata Chalimoniuk, tytuł przewodu doktorskiego: „Skuteczność postępowania usprawniającego metodą integracji sensorycznej chłopców ze spektrum autyzmu”.

8. Nagrody i wyróżnienia

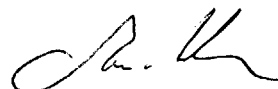
Dr Pawłowi Pakoszowi nadano w 2014 roku Medal Komisji Edukacji Narodowej, za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania. W 2023 roku uzyskał Nagrodę Rektora Politechniki Opolskiej za osiągnięcia organizacyjne.

9. Wniosek końcowy

Dr Paweł Pakosz przedstawił do oceny spójny i jednorodny tematycznie dorobek naukowy, na który składały się dwa osiągnięcia naukowe. Dorobek naukowy ujęty w bazie Web of Science Core Collection oraz Scopus wskazuje na rosnącą dynamikę cytowań. Sumaryczny IF Kandydata wynoszący – 74,864, a także całkowita liczba cytowań wynosząca 157 wg Web of Science Core Collection i 168 wg Scopus świadczą o tym, że publikacje naukowe Kandydata są rozpoznawalne w środowisku i stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o kulturze fizycznej. W tym zakresie Kandydat spełnił wymagania unormowane w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Kandydat wykazał się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Kandydat udowodnił, iż uzyskane osiągnięcia naukowe, które stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny powstały także w innej uczelni lub instytucji naukowej. Tym samym Kandydat wypełnił trzeci warunek nadania stopnia doktora habilitowanego ujęty w art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce.

W opinii recenzenta dorobek naukowy przedstawiony do oceny przez dr Pawła Pakosza spełnia wymagania opisane w art. 219 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742 ze zm.), dlatego pozytywnie oceniam dorobek Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych

w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej, przedstawiony w postępowaniu wszczętym na wniosek z dnia 17 kwietnia 2024 r.

prof. dr hab. Andrzej Mastalerz